

Dúró Dóra
országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatala

rományszám: 2/1040

Érkezett: 2014 AUG 07.

Írásbeli kérdés

Kövér László Úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Hogyan kívánja megakadályozni a Kormány, hogy az elhibázott felsőoktatási törvénymódosítás következtében ne szenvedjen újabb súlyos károkat az egész magyar felsőoktatás és tudományosság nemzetközi megítélése?”

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A magyar felsőoktatás teljesítménye a második Orbán-kormány után sem javult számottevően, sőt több területen a megmagyarázhatatlan mértékű forráskivonás következtében egyenesen súlyos válságról beszélhetünk. A különböző lobbik kötélhúzó versenyének kitett felsőoktatás nemhogy megerősödni, lemorzsolódni látszik a nemzetközi versenyben. A széles közvélemény számára nem volt érzékelhető, de tudományos körökben szégyenletes közhelyként kezelték, hogy a Schmitt-botrány önmagában mekkora csapást jelentett az egész magyar felsőoktatás és tudományosság nemzetközi megítélésére: számos kutatóhelyen volt nyílt titok, hogy a volt köztársasági elnöknek „köszönhetően” hogyan hátráltak ki neves külföldi egyetemek tudományos együttműködésekben, hogyan mondtak le magyar ösztöndíjakat, magyar professzorok konferencia meghívásait stb.

Most a Schmitt-botrányhoz hasonló vagy még nagyobb volumenű botrány fenyeget, amelyet már nem fogja annyival megúszni a magyar tudományos közélet nemzetközi megítélése, mint Schmitt Pál ügyét. A Nemzeti felsőoktatásról szóló törvény legutóbbi módosításának következtében egy politikailag elhibázott, szakmai szempontból vállalhatatlan, összességében rossz törvény született. Ennek egyértelmű oka a semmivel nem magyarázható kapkodás, a széleskörű konzultáció teljes hiánya, az összes ellenzéki szakmai módosító javaslat egy szavazással történő elemi lesöprése a szakterületileg nem, csak jogalkotási szempontból illetékessé tett bizottságban – és még sorolhatnánk. Erre a szakmaiatlanságra és az átgondolatlanságra is rámutat a *Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság* (MAB) 2014. augusztus 1-jén kiadott sajtóközleménye, mely szerint „A sebtében végrehajtott törvénymódosítás, az egyetemi tanári kinevezések megengedő volta, a MAB minőségi kifogásainak figyelmen kívül hagyása miatt kétséges a közelgő értékelésnél a MAB ENQA tagságnak való megfelelése.”

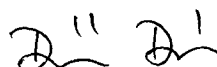
Miniszter Úr bizonyosan tisztában van vele, hogy milyen következményekkel járhat az, ha az *European Association for Quality Assurance in Higher Education* (ENQA) nem újítja meg a MAB szervezeti tagságát. Miniszter Úr bizonyosan azt is tudja, hogy a szervezet a soron következő, közeljövőben esedékes felülbírálatáig már felfüggesztette a MAB tagságát, többek között annak megkérdőjelezett függetlensége miatt. Úgy tűnik, az a politikai „kultúra”, amit a kormány és az EMMI gyakorol a közoktatásban az egész magyar pedagógustársadalom és magyar felsőoktatás egésze felé, egy tekintélyes külföldi tudományos szervezettel szemben már nem engedhető meg. A fentiek tükrében kérdezem Miniszter Úrtól:

1. Milyen lépéseket kíván tenni annak érdekében, hogy ne szűnjön meg a MAB ENQA tagsága, és ezáltal ne izolálódjon a magyar felsőoktatás a nemzetközi szintén, felmérhetetlen károkat okozva Magyarországnak?
2. Be kívánja-e vonni MAB-ot a magyar felsőoktatás tényleges érdekeit szolgáló, külföldi megítélését előmozdító szabályozás kialakításába?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2014. augusztus 6.

Tisztelettel:

Dúró Dóra

Jobbik